■ Τί εἶναι Τεσσαρακοστή;

Εἶναι μία πένθιμη ἐκκλησιαστική περίοδος πού διαρκεῖ ἑπτά ἑβδομάδες καί κατά τήν ὁποία κοιτᾶμε περισσότερο τόν ἐσωτερικό μας κόσμο. Μία πνευματική περίοδος περισσότερης προσευχῆς, μελέτης καί αὐτοκριτικῆς.

■ Γιατί νηστεύουμε;

Νηστεύουμε γιά νά ἔχουμε περισσότερη δύναμη γιά πνευματικό ἀγώνα.
Νηστεύουμε διότι εἴμαστε λυπημένοι γιά τά λάθη κάι τίς ἀδυναμίες μας.

■ Τί ἄλλο μποροῦμε νά κάνουμε τήν Τεσσαρακοστή;

Νά πηγαίνουμε στήν Ἐκκλησία καί τίς καθημερινές. Στό Μεγάλο Ἀπόδειπνο κάθε ἀπόγευμα ἀπό Δευτέρα μέχρι Πέμπτη. Στήν Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία κάθε Τετάρτη (ἀπόγευμα) καί Παρασκευή (πρωΐ). Στούς Χαιρετισμούς τῆς Παναγίας μας κάθε Παρασκευή. Στήν Κυριακάτικη Θεία Λειτουργία.
Νά ἐξομολογηθοῦμε. Νά μετέχουμε συχνότερα στήν Θεία Κοινωνία.

■ Τί προσδοκοῦμε ἀπό τήν Τεσσαρακοστή;

Κάνοντας αὐτοέλεγχο καί πλησιάζοντας τόν Θεό περισσότερο νά γίνουμε καλύτεροι ἀπό πρίν. Μετά τήν πένθιμη περίοδο τῆς Σαρακοστῆς περιμένουμε τήν χαρούμενη ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως γιατί μετά τόν Γολγοθᾶ ὅλων μας ἔρχεται ἡ Ἀνάσταση.

■ Ὠφελεῖ ἤ βλάπτει ἡ νηστεία;

Ποτέ καί πουθενά δέν ἀκούστηκε πώς ἀρρώστησε κάποιος ἐπειδή νήστεψε.
Εἶναι μία «συνταγή» ἡ νηστεία πού λειτουργεῖ μέ ἐπιτυχία αἰῶνες τώρα.
Δέν εἶναι δυνατόν νά προτρέπει ἡ Ἐκκλησία μας σέ κάτι πού μπορεῖ νά εἶναι βλαβερό γιά τήν ὑγεία μας.
Ἡ νηστεία βοηθᾶ ἀφάνταστα στήν πνευματική ζωή φτάνει νά εἶναι νηστεία ὁλόκληρου τοῦ σώματος καί ὄχι μόνο τοῦ στομαχιοῦ μας...

■ Τί μποροῦμε νά τρῶμε καί τί ὄχι;

Μποροῦμε νά τρῶμε χταπόδι, σουπιές, γαρίδες, καλαμάρια, ταραμά κ.λπ., ὄσπρια, δημητριακά, ζυμαρικά (πού δέν περιέχουν βούτυρο ἤ αὐγό), φροῦτα, ξηρούς καρπούς, γλυκίσματα κ.ἄ.Δέν μποροῦμε νά τρῶμε κρέας, ψάρι (παρά μόνο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί τῶν Βαΐων), γαλακτοκομικά, αὐγά καί ὅλα τά εἴδη πού περιέχουν τά παραπάνω (τυρόπιττες, σοκολάτες, χυλοπίττες κ.ἄ.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΚΑΘΙΣΤΟ ΥΜΝΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
7.30 μμ – 12.30 π.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

800 Χιλιάδες αμόρφωτοι θυσιάστηκαν το 1821

για να ζήσουμε εμείς ελεύθεροι!!!

Και μείς οι «μορφωμένοι», κάνουμε τα πάντα το 2014

για να ζήσουμε σκλάβοι!!!

Μηνιαία Έκδοση του Ιερού ενοριακού Ναού

Αγίου Νικολάου του Νέου Θηβών

Τηλ.& fax 2262024282

WWW.INAgiouNikolaouTouNeou.gr • E-mail: osiomnikolaos@gmail.com

ΕΤΟΣ ΙΒ΄ • ΜΑΡΤΙΟΣ 2014 • ΑΡΙΘΜ.ΤΕΥΧΟΥΣ 116

Η ευκαιρία της Σαρακοστής…..

Τα στοιχεία τα κύρια της Σαρακοστής είναι η προσευχή και η νηστεία. Η προσευχή προϋποθέτει την πίστη. Ένας μη προσευχόμενος είναι αβοήθητος, ανασφαλής, τυφλός και μόνος.Δένεται με τη γη, την ύλη, δεν γνωρίζει να πετά ψηλά, να σελαγίζει στους ουρανούς, να έχει απαραίτητη ουράνια συνδρομή. Είναι μαγνητισμένος, δεμένος, προσκολλημένος στα φθαρτά γήινα. Δεν ξαγγιστρώνεται εύκολα. Προσπαθεί να θησαυρίζει στη γη. Αναζητά συνεχώς ηδονές, για να τον χαροποιήσουν, αλλά μάλλον οδύνη του δίνουν. Λυπηρό και αξιοθρήνητο να ψάχνει τη χαρά στη λάσπη.Η ανάβαση στον ουρανό ξεκινά με τη μεταμέλεια, την ειλικρινή μετάνοια, την κατανυκτική συντριβή. Αξίζει να νιώσει ότι δεν πλάστηκε για το χώμα. Η εμπάθεια δεν χαροποιεί αληθινά. Η προσκόλληση στο ενθάδε είναι σοβαρό λάθος και έχει κόστος με πικρές συνέπειες. Να ανέβεις πιο ψηλά από τα ορώμενα δεν είναι ακατόρθωτο. Είναι εφικτό για όλους. Αρκεί να το θελήσουν, να το αγαπήσουν. Στην αρχή είμαστε διστακτικοί, δειλοί, φοβισμένοι, δεν θέλουμε να το ρισκάρουμε.

Μάλιστα το θεωρούμε άπιαστο, παράξενο, αφύσικο, ακατόρθωτο, πάντως όχι για μας. Νομίζουμε πως είναι ανεπίτρεπτο και ανόσιο παιχνίδι, ότι είμαστε πολύ αμαρτωλοί για κάτι τέτοιο. Η προσευχή δεν είναι μόνο για τους αγίους. Αν όμως κάποιος προσεύχεται σεμνά και ταπεινά, αρχίζει να γλυκαίνεται η καρδιά του, να φωτίζεται, να ενισχύεται και να αναπαύεται. Αισθάνεται ότι αξίζει να προσεύχεται. Νιώθει ευφροσύνη, αγαλλίαση, ασφάλεια, ενδυνάμωση και παρηγοριά. Κατανοεί ότι είναι μεγάλη ανάγκη της ψυχής του, φυσική κίνηση, λειτουργία ένθεη. Γίνεται αγαθή συνήθεια και όχι τυπική πράξη. Καθημερινό εντρύφημα και δώρο. Όπως το σώμα θέλει καθημερινή τροφή, για να συντηρηθεί, έτσι και η αθάνατη ψυχή μας.

Δεν μπορεί κάποιος να αγαπά το Θεό και να μη συνδέεται μαζί του, να μη συνομιλεί και προσεύχεται. Πάντοτε τον συλλογίζεται και τον επικαλείται. Η μνήμη του Θεού είναι μία προσευχή. Μνημονεύεις τον αγαπώμενο και χαίρεσαι. Η θεία επίκληση είναι αφορμή μεγάλης χαράς, ειρήνης και ευλογίας.Δίχως την προσευχή η ψυχή μένει άπνοη, αδύναμη, νοσηρή. Η προσευχή δίνει πνευματική υγεία, ισορροπία, διάκριση, φώτιση, αγιασμό. Η προσευχή τον θωρακίζει κατά της αμαρτίας. Ο προσευχόμενος έχει πιάσει κουβέντα με το Θεό και δεν ασχολείται με μάταια πράγματα. Μαθαίνει την ταπείνωση, την πραότητα, την απλότητα και την αγάπη. Ο προσευχόμενος είναι αγαπητό τέκνο του Θεού. Ένα μεγάλο δώρο του Θεού στον άνθρωπο. Είναι η προσευχή. Η παρούσα περίοδος της Σαρακοστής είναι μία έκτακτη ευκαιρία να μάθουμε να προσευχόμαστε αληθινά.

Του Γέροντος π.Μωυσέως του Αγιορείτου

Η βιαστική προσευχή

Σας ελέγχει η συνείδηση, επειδή κάνετε πολύ βιαστικά την προσευχή σας και είναι εύλογο. Γιατί υπακούτε στον εχθρό; Εκείνος είναι που σας παρακινεί: «Γρήγορα… πιο γρήγορα…». Η βιαστική προσευχή δεν έχει πνευματικό καρπό. Βάλτε, λοιπόν, κανόνα στον εαυτό σας να μη βιάζεστε. Να προσεύχεστε έτσι, ώστε ούτε μια λέξη να μην προφέρουν τα χείλη σας, που να μην την κατανοεί ο νους σας και να μην τη βιώνει η καρδιά σας.

Πρέπει να ριχθείτε σ' αυτόν τον αγώνα με αποφασιστικότητα στρατιωτική. Και όταν ο εχθρός σας ψιθυρίζει, «Κάνε τούτο ή εκείνο», εσείς να του αποκρίνεστε: «Ξέρω τί θα κάνω. Δεν σε χρειάζομαι. Φύγε από δω!». Την ψυχή την τρέφει μόνο η προσευχή. Η δική σας προσευχή, όμως, είναι επιφανειακή, όχι ουσιαστική. Γι' αυτό η ψυχή σας μένει ανικανοποίητη, πεινασμένη…

Οσίου Θεοφάνους

Ἔτσι πρέπει νὰ ἀσπαζόμαστε τὶς εἰκόνες!

Ρώτησαν τον Μακαριστό π.Παίσιο: -Γέροντα, ὅταν εἶμαι στενοχωρημένη, πῶς θὰ βρῶ παρηγοριά; - Νὰ καταφύγεις στὴν προσευχή. Καὶ μόνον τὸ κεφάλι σου νὰ ἀκουμπήσεις σὲ μία εἰκόνα, θὰ βρεῖς παρηγοριά. Κᾶνε τὸ κελλί σου σὰν ἐκκλησάκι μὲ εἰκόνες ποὺ σὲ ἀναπαύουν , καὶ θὰ δῆς, θὰ βρίσκεις μέσα σὲ αὐτὸ πολλὴ παρηγοριά.

- Μερικὲς φορές, Γέροντα, κατὰ τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς ἀσπάζομαι τὶς εἰκόνες. Εἶναι σωστό; - Σωστὸ εἶναι . Κανονικὰ ἔτσι πρέπει νὰ ἀσπαζόμαστε τὶς εἰκόνες: Νὰ ξεχειλίζει ἡ καρδιά μας ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστό, τὴν Παναγία καὶ τοὺς Ἁγίους, καὶ νὰ πέφτουμε , νὰ προσκυνοῦμε τὶς ἅγιες εἰκόνες τους.

Η πίστη χρειάζεται για τα απίστευτα.

«Η πίστη του Χριστιανού δοκιμάζεται με την Ανάσταση του Χριστού σαν το χρυσάφι στο χωνευτήρι. Απ' όλο το Ευαγγέλιο, η Ανάσταση του Χριστού είναι το πλέον απίστευτο πράγμα, ολότελα απαράδεχτο από το λογικό μας, αληθινό μαρτύριο για δαύτο. Μα ίσα ίσα, επειδή είναι ένα πράγμα ολότελα απίστευτο, για τούτο χρειάζεται ολόκληρη η πίστη μας για να το πιστέψουμε.

Εμείς οι άνθρωποι λέμε συχνά πως έχουμε πίστη, αλλά την έχουμε μοναχά για όσα είναι πιστευτά απ' το μυαλό μας. Αλλά τότε, δεν χρειάζεται η πίστη, αφού φτάνει η λογική. Η πίστη χρειάζεται για τα απίστευτα. Ευκολόπιστος είναι μονάχα ο ταπεινός ο Χριστιανός που καταφρονά τον εαυτό του και τη γνώση του, η οποία κάνει τον άνθρωπο περήφανο. Η πίστη δεν αποχτιέται χωρίς ταπείνωση, κι όσο πιο πολλή ταπείνωση υπάρχει μέσα στον άνθρωπο τόσο πιο μεγάλη είναι η πίστη του».

Φώτης Κόντογλου